

είσελθόντες εἰς Πιθιδιέρην κατέλαβον τὸ γραφεῖόν της καὶ πρὸς πλείονα ἀσφάλειαν ἐνέκλεισαν τὴν εἰκοσαετίδα διευθύντριαν μετὰ τῆς μητρὸς της ἔν τινι δωματίῳ τοῦ πρώτου πατώματος. Ἄλλ' ἐκεῖ ἡ Ἰουλία ἐξήγαγεν ἐκ τῆς κρύπτης τὴν τοῦ ἀποδέκτου συσκευὴν, ἔθηκεν αὐτὴν εἰς συγκοινωνίαν μετὰ τοῦ σύρματος τοῦ διερχομένου ὑπεράνω τῆς οἰκίας καὶ ὑπέκλεπτε τὰ τηλεγραφήματα, ἅτινα οἱ Πρωῖσοι ἀπέστειλον ἀπὸ τῶν ἰσογειῶν. Ἐκαστον δὲ ὑποκλεπτόμενον τηλεγράφημα ἀπέστειλεν εὐθὺς πρὸς τὸν ἐν Πιθιδιέρῃ γάλλον ἑπαρχον, ὅστις καὶ αὐτὸς τὸ ἀπέστειλε δι' ἐπίτηδες ἀνθρώπου πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ γαλλικοῦ στρατεύματος, ὅπερ ἄνευ τῆς ἀνεπίστου ταύτης βοήθειας δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ διαβῆ τὸν Δεῖγγρα, ἀλλὰ θὰ περιεκυκλοῦτο καὶ θὰ ἐρρίπτετο κατὰ τὴν Αὐρηλίαν. Σημειωτέον δ' ὅτι δύο τῶν ἀπεσταλμένων τούτων ἐφονεύθησαν καθ' ὁδὸν καὶ μόνος ὁ τρίτος ἐφθασεν εἰς τὸν πρὸς ἂν ὄρον. Τοιαύτη ἡ φιλόπατρις πράξις τῆς γενναίας νεάνιδος, ἣτις οὐδόλως ἐδίστασε καὶ τοι ἤξευρεν ὅτι ἐὰν ἐσυλαμβάνετο θὰ ἐφονεύετο. Καὶ ἀληθῶς ἡ ὑπηρετρία τῆς ἀγορασθεῖσα δι' ὀλίγων χρημάτων ὑπὸ τῶν Πρωῖσων προέδωκε τὴν κυρίαν της, ἣτις δικασθεῖσα ὑπὸ τοῦ πολεμικοῦ δικαστηρίου καταδικάσθη εἰς θάνατον. Ἐμελλε δὲ νὰ τουφεκισθῆ ὅτε ἦλθεν εἰς τὸ στρατόπεδον τῶν Πρωῖσων ἡ εἰδήσις τῆς ἀνακαωχῆς.

Μετὰ τινὰς δὲ ἡμέρας ὁ πρίγκιψ Φρειδερίκος Κάρολος θελήσας νὰ ἴδῃ τὴν ἡρώϊδα τὴν ἐπέπληξε διὰ τὴν ἀσυνεσίαν της, ἐκείνη δὲ τῷ ἀπεκρίθη ἀπλῶς· «εἴμεθα γαλλίδες, κύριε, καὶ ἐγὼ καὶ ἡ μήτηρ μου.»

Σημειωτέον δ' ὅτι δέκα γυναῖκες γαλλίδες φέρουσι νῦν τὸν σταυρὸν τῆς Λεγεῶνος τῆς Τιμῆς ὡς ἀμοιβὴν ἐξόχων πρὸς τὴν πατρίδα ὑπηρεσιῶν. Μεταξὺ τούτων συγκαταλέγεται καὶ ἡ ζωγράφος Rosa Bonheur.

Κατὰ τὰς ἐφημερίδας τῆς Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὴν ἐκ Βαγδατίου Ἀδιλὲ Χανοῦμ, ἣτις ἠκολούθησε τοὺς ἐκείθεν ἐθελοντάς, ἀπενεμήθη ἐσχάτως τὸ παράσημον Μεδζιτιεῖ δι' τάξεως.

Ἄγγλική τις ἐφημερίς γράφουσα περὶ τῆς οἰκογενείας τοῦ λόρδου Βήκονσφιλδ διηγείται πλὴν ἄλλων καὶ τὸ ἐξῆς :

«Ὁ πάππος τοῦ λόρδου Βήκονσφιλδ ἦτο συνέταιρος τῶν κκ. Κλάρκ, Ἄνστεδ καὶ συντροφίας, ὀπωροπωλῶν ἔν τινι μικρᾷ ὁδῷ. Τὸ δ' ὄνομα Δισραέλης ὑπάρχει ἐτι γεγραμμένον ἐν τοῖς βιβλίοις τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος ὀπωροπωλείου. Ὁ πατὴρ τοῦ λόρδου Βήκονσφιλδ ἠγόρασε μετοχὴν τῆς συντεχνίας τῶν ὀπωροπωλῶν καὶ μέχρι τῆς τελευταίας αὐτοῦ ἐλάβανε τὸ μέρος τῆς μετοχῆς του ταύτης. Μέχρι δὲ τῆς σήμερον καὶ ὁ υἱὸς του λαμβάνει τὸ εὐτελὲς μέρος τακτικῶς πορευόμενος εἰς τὸ ἐπιμελητήριον

καὶ ὑπογράφων τὴν ἀπόδειξιν τῆς παραλαβῆς.»

Αἱ ἐκ Σινικῆς περιγραφαὶ περὶ τῆς αὐτόθι ἐπικρατησῆς καὶ ἐν τισὶ τῆς χώρας ἐκείνης ἐπαρχίαις εἰσέτι ἐπικρατοῦσης σιτοδείας εἰσι τῷ ὄντι φοβεραί. Ὑπολογίζονται εἰς ἑπτὰ ἑκατομμύρια οἱ ὑπὸ τῆς πείνης ἀποθανόντες. Ἡ μεγαλειτέρα θραῦσις ἐγένετο ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Σχανζι, ἔνθα ἐπὶ δεκαεπτὰ ἑκατομμυρίων κατοίκων ἀπέθανον πέντε ἑκατομμύρια ἐν τῷ διαστήματι τοῦ παρελθόντος χειμῶνος. Ἡ κυβέρνησις τῆς αὐτοκρατορίας οὐδὲν ἄλλο μέτρον ἔλαβε κατὰ τοῦ κακοῦ τούτου ἢ τὸ νὰ διατάξῃ παρακλήσεις πρὸς διαφόρους τῆς Σινικῆς θρησκείας θεότητος. Εἰς τινὰ μέρη συνεκροτήθησαν μάχαι φονικαὶ διὰ τὴν κατοχὴν ὀλίγων σάκων ὄρυζιου. Ἐπαρουσιάσθησαν δὲ καὶ οὐκ ὀλίγα παραδείγματα ἀνθρωποφαγίας. Οἱ ἐν Σινικῇ παρεπιδημοῦντες ξένοι ἐδέχθησαν φιλάνθρωποι κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην, ἀλλ' αἱ ἀγαθοεργαίαι αὐτῶν ἐλάχιστα σχετικῶς θύματα τῆς πείνης ἔσωσαν. Δυστυχῶς προβλέπεται διὰ τινὰς ἐπαρχίας ἢ παράτασις τῆς σιτοδείας ἕνεκα τῆς ἐπικρατοῦσης ξηρασίας ἐπὶ ἔν ἔτι ἔτος, καὶ ἐπομένως ἡ σχεδὸν ἐντελής καταστροφή τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῶν.

Εἰς ἈΝΑΓΝΩΣΤΗΣ.

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Συμβουλαὶ πρὸς τοὺς ταξειδεύοντας
διὰ σιδηροδρόμων.

Μὴ ἀνάβαινε ποτὲ εἰς τὴν ἀμαξάν τοῦ σιδηροδρόμου μὴδὲ κατάβαινε πρὶν ἢ ἡ ἀμαξοστοιχία σταθῆ ἐντελῶς. Διότι ἐν τοιαύτῃ περιστάσει καὶ ἡ ἐλαφροτάτη πτώσις δύναται ν' ἀποβῆ θανάσιμος, ἐὰν τυχόν οἱ πόδες σου περιπλακῶσιν εἰς τοὺς τροχοὺς τῆς ἀμάξης.

Μὴ πρόβαλλε τὴν κεφαλὴν εἴτε τὴν χεῖρα ἔξω τῆς θυρίδος τῆς ἀμάξης, διότι δυνατόν νὰ κινδυνεύσῃς ἐὰν αἴφνης ἡ ἀμαξοστοιχία διέρχεται γέφυραν ἢ ἄλλα τινὰ ἐξέχοντα μέρη.

Πρόσεχε πολὺ μὴ γείνης αἴτιος πυρκαϊᾶς βίπτων ἀπροσέκτως ἐν τῇ ἀμάξῃ ἡμίσεισον πυρεῖον ἢ σιγάρων.

Ἐὰν ἐπέλθῃ ἀπρόοπτόν τι δυστύχημα οἰονδήποτε μὴ ἐξέλθῃς, μὴδὲ κύψῃς ἀπὸ τῆς θυρίδος, ἀλλὰ μένε ἐν τῇ ἀμάξῃ.

Τέλος καθ' ἅπαν τὸ ταξειδίον μὴ στηρίζου ἐπὶ τῆς θυρίδος πρὶν ἢ βεβαιωθῆς ὅτι εἶνε καλῶς κεκλεισμένη.

Αἱ συμβουλαὶ αὗται εἶνε, ὡς βλέπετε, εὐκολοὶ καὶ νὰ τὰς εἴπῃ τις καὶ νὰ τὰς ἐκτελέσῃ, καὶ πολὺ ὀλίγοι ἄνθρωποι τὰς ἀγνοοῦσι· ἀλλ' ὅμως πλείστοι ὅσοι τὰς παραμελοῦσιν εἴτε ἐξ ἀσυνεσίας ἀληθοῦς, εἴτε καὶ ἐξ ἐπιδειξέως, τόλμης καὶ θάρρους, ἣτις βεβαίως εἶνε ἄκαιρος καὶ ἄτοπος ἐπίδειξις ἐν τῷ σιδηροδρόμῳ γινομένη.